

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2018/C 190/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2018/C 190/02	Sprawa C-252/17: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 21 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 2 de Cádiz – Hiszpania) – Moisés Vadillo González / Alestis Aerospace SL (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 53 § 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie stanu faktycznego i prawnego sporu głównego oraz w przedmiocie względów uzasadniających konieczność uzyskania odpowiedzi na pytania prejudycjalne — Oczywista niedopuszczalność)	2
2018/C 190/03	Sprawa C-315/17: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 22 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 2 de Zaragoza – Hiszpania) – Pilar Centeno Meléndez / Universidad de Zaragoza (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienia ramowe UNICE, CEEP i ETUC w sprawie pracy na czas określony — Klauzula 4 — Zasada niedyskryminacji — System horyzontalnego rozwoju zawodowego — Przyznanie dodatku do wynagrodzenia — Przepis krajowy wykluczający pracowników na czas określony — Pojęcia „warunków pracy” i „powodów o charakterze obiektywnym”)	3

2018/C 190/04	Sprawa C-604/17: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 16 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven kasatsionen sad (Bułgaria) – Bułgaria) – PM/ AH [Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Jurysdykcja sądu państwa członkowskiego, aby rozpatrzyć powództwo dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej, w wypadku gdy dziecko nie zamieszkuje na terytorium tego państwa — Jurysdykcja w sprawach dotyczących zobowiązań alimentacyjnych — Rozporządzenie (WE) nr 4/2009]	3
2018/C 190/05	Sprawa C-651/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 20 września 2017 r. w sprawie T-350/13 Jordi Nogués/ EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO), wniesione w dniu 21 listopada 2017 r. przez Grupo Osborne S.A.	4
2018/C 190/06	Sprawa C-652/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 20 września 2017 r. w sprawie T-386/15 Jordi Nogués/ EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO), wniesione w dniu 21 listopada 2017 r. przez Grupo Osborne S.A.	4
2018/C 190/07	Sprawa C-660/17 P: Odwołanie wniesione w dniu 24 listopada 2017 r. przez RF od postanowienia Sądu (Szósta izba) dnia 13 września 2017 r. w sprawie T-880/16, RF/ Komisja	5
2018/C 190/08	Sprawa C-135/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 20 lutego 2018 r. – Logistik XXL GmbH/ CMR Transport & Logistik	6
2018/C 190/09	Sprawa C-161/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Hiszpania) w dniu 27 lutego 2018 r. – Violeta Villar Láiz/ Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social	7
2018/C 190/10	Sprawa C-171/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 marca 2018 r. – Safeway Ltd/ Andrew Richard Newton; Safeway Pension Trustees Ltd	8
2018/C 190/11	Sprawa C-172/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 marca 2018 r. – AMS Neve Ltd, Barnett Waddingham Trustees, Mark Crabtree/ Heritage Audio SL, Pedro Rodríguez Arribas	8
2018/C 190/12	Sprawa C-191/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 16 marca 2018 r. – KN/ Minister for Justice and Equality	9
2018/C 190/13	Sprawa C-194/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 19 marca 2018 r. – Jadran Dodič/ BANKA KOPER, ALTA INVEST	10
2018/C 190/14	Sprawa C-196/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 19 marca 2018 r. – Raúl Vítor Soares de Sousa/ Autoridade Tributária e Aduaneira	11
2018/C 190/15	Sprawa C-198/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja) w dniu 20 marca 2018 r. – CeDe Group AB/ KAN Šp. z o.o. w upadłości	11
2018/C 190/16	Sprawa C-209/18: Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2018 r. – Komisja Europejska/ Republika Austrii	12
2018/C 190/17	Sprawa C-215/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu (Republika Czeska) w dniu 26 marca 2018 r – Libuše Králová/ Primera Air Scandinavia	13

2018/C 190/18	Sprawa C-216/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 27 marca 2018 r. – Minister for Justice and Equality / LM	13
2018/C 190/19	Sprawa C-236/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 29 marca 2018 r. – GRDF SA / Eni Gas & Power France SA, Direct énergie, Commission de régulation de l'énergie, Procureur général près la Cour d'appel de Paris	14
2018/C 190/20	Sprawa C-237/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Liège (Belgia) w dniu 3 kwietnia 2018 r. – Pauline Stiernon, Marion Goraguer, Muriel Buccarello, Clémentine Vasseur, Manon Piroton, Anissa Quotb / Belgia, SPF Santé publique (federalna służba publiczna – zdrowie publiczne), Francuska Wspólnota Belgii	15
2018/C 190/21	Sprawa C-244/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 1 lutego 2018 r. w sprawie T-423/14, Larko/Komisja, wniesione w dniu 4 kwietnia 2018 r. przez Larko Geniki Metallleftiki kai Metallourgiki AE	15
2018/C 190/22	Sprawa C-252/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 1 lutego 2018 r. w sprawie T-506/15, Republika Grecka/Komisja Europejska, wniesione w dniu 6 kwietnia 2018 r. przez Republikę Grecką	16
2018/C 190/23	Sprawa C-344/16: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 23 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Die Länderbahn GmbH DLB / DB Station & Service AG	17
2018/C 190/24	Sprawa C-603/16 P: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 16 lutego 2018 r. – Rada Unii Europejskiej / PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Komisja Europejska, European Biodiesel Board (EBB)	17
2018/C 190/25	Sprawa C-604/16 P: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 16 lutego 2018 r. – Rada Unii Europejskiej / PT Pelita Agung Agrindustri, Komisja Europejska, European Biodiesel Board (EBB)	18
2018/C 190/26	Sprawa C-605/16 P: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 16 lutego 2018 r. – Rada Unii Europejskiej / PT Ciliandra Perkasa, Komisja Europejska, European Biodiesel Board (EBB)	18
2018/C 190/27	Sprawa C-606/16 P: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 16 lutego 2018 r. – Rada Unii Europejskiej / PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Komisja Europejska, European Biodiesel Board (EBB)	18
2018/C 190/28	Sprawa C-644/16: Postanowienie prezesa czwartej izby z dnia 23 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Synthon BV / Astellas Pharma Inc.	18
2018/C 190/29	Sprawa C-170/17: Postanowienie prezesa dziewiątej izby Trybunału z dnia 2 lutego 2018 r. Komisja Europejska / Republika Portugalska	19
2018/C 190/30	Sprawa C-206/17: Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 7 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Heinrich Denker / Gemeinde Thedinghausen, przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht	19
2018/C 190/31	Sprawa C-309/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen – Niemcy) – Stadtwerke Delmenhorst GmbH / Manfred Bleckwehl	19

2018/C 190/32	Sprawa C-376/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 23 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko Arkadiuszowi Piotrowi Lipinskiemu	19
2018/C 190/33	Sprawa C-383/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 8 lutego 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Portugalska	20
2018/C 190/34	Sprawa C-439/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 7 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Hamburg – Niemcy) – British American Tobacco (Germany) GmbH / Freie und Hansestadt Hamburg	20
2018/C 190/35	Sprawa C-490/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Polska) – Passenger Rights sp. z o.o. / Deutsche Lufthansa AG	20
2018/C 190/36	Sprawa C-533/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 15 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover – Niemcy) – Anja Oehlke, Wolfgang Oehlke / TUIfly GmbH	20
2018/C 190/37	Sprawa C-605/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 28 lutego 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Słowacka	21
2018/C 190/38	Sprawa C-636/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 28 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg – Austria) – Germanwings GmbH / Emina Pedić	21
2018/C 190/39	Sprawa C-3/18: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 1 marca 2018 r. – Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR) / Komisja Europejska, LVMH Moët Hennessy-Louis Vuitton SA, Rolex, SA, The Swatch Group SA	21
Sąd		
2018/C 190/40	Sprawy od T-339/15 do T-343/15: Wyrok Sądu z dnia 16 kwietnia 2018 r. – Polski Koncern Naftowy Orlen/ EUIPO (Kształt stacji benzynowej) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie trójwymiarowych unijnych znaków towarowych — Kształt stacji benzynowej — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter odróżniający — Artykuł 65 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 72 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Akty całkowicie uwzględniające żądania skarżącego — Decyzja izby odwoławczej o przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania — Charakter wiążący uzasadnienia decyzji o przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania — Dopuszczalność — Obowiązek uzasadnienia}	22
2018/C 190/41	Sprawa T-462/15: Wyrok Sądu z dnia 19 kwietnia 2018 r. – Asia Leader International (Cambodia) / Komisja {Dumping — Przywóz rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin — Rozszerzenie na ten przywóz ostatecznego cła antydumpingowego wprowadzonego na przywóz rowerów pochodzących z Chin — Rozporządzenie (UE) 2015/776 — Obejście — Przeładunek — Artykuł 13 ust. 1 i 2 oraz art. 18 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 [obecnie art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1036]}	23
2018/C 190/42	Sprawa T-675/15: Wyrok Sądu z dnia 23 kwietnia 2018 r. – Shanxi Taigang Stainless Steel / Komisja {Dumping — Przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chin i Tajwanu — Ostateczne cło antydumpingowe — Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1429 — Artykuł 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 [obecnie art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia 2016/1036] — Wartość normalna — Wybór odpowiedniego państwa trzeciego — Dostosowania — Artykuł 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia nr 1225/2009 [obecnie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia 2016/1036] — Obliczanie marginesu dumpingu — Dostosowania — Artykuł 3 ust. 2, 6 i 7 rozporządzenia nr 1225/2009 [obecnie art. 3 ust. 2, 6 i 7 rozporządzenia 2016/1036] — Szkoda — Związek przyczynowy}	23

2018/C 190/43	Sprawa T-439/16: Wyrok Sądu z dnia 20 kwietnia 2018 r. – holyGhost / EUIPO – CBM (holyGhost) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego holyGhost — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy HOLY — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	24
2018/C 190/44	Sprawa T-648/16: Wyrok Sądu z dnia 17 kwietnia 2018 r. – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret / EUIPO – Zaharieva (BOBO cornet) Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego BOBO cornet — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy OZMO cornet — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001]	25
2018/C 190/45	Sprawa T-15/17: Wyrok Sądu z dnia 20 kwietnia 2018 r. – Mitrakos/EUIPO – Belasco Baquedano (YAMAS) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego YAMAS — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy LLAMA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	25
2018/C 190/46	Sprawa T-25/17: Wyrok Sądu z dnia 19 kwietnia 2018 r. – Rintisch / EUIPO – Compagnie laitière européenne (PROTICURD) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Słowny znak towarowy PROTICURD — Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe PROTI i PROTIPLUS — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy Proti Power — Względna podstawa odmowy rejestracji — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 94 rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Rzeczywiste używanie wcześniejszych znaków towarowych — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2017/1001) — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001] — Brak podobieństwa towarów — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd}	26
2018/C 190/47	Sprawa T-119/17: Wyrok Sądu z dnia 13 kwietnia 2018 r. – Alba Aguilera i in./ESDZ (Służba publiczna — Urzędnicy — Personel tymczasowy — Personel kontraktowy — Wynagrodzenie — Personel ESDZ pełniący służbę w państwie trzecim — Artykuł 10 załącznika X do regulaminu pracowniczego — Coroczna ocena dodatku ze względu na warunki życia — Decyzja w sprawie obniżenia dodatku ze względu na warunki życia w Etiopii z 30 do 25 % — Nieprzyjęcie ogólnych przepisów wykonawczych do art. 10 załącznika X do regulaminu pracowniczego — Odpowiedzialność — Krzywda)	27
2018/C 190/48	Sprawa T-364/17: Wyrok Sądu z dnia 17 kwietnia 2018 r. – Bielawski / EUIPO (HOUSE OF CARS) Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego HOUSE OF CARS — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Uzasadnione oczekiwania — Pewność prawa	27
2018/C 190/49	Sprawa T-185/16: Postanowienie Sądu z dnia 9 kwietnia 2018 r. – Make up for ever / EUIPO – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku — Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku towarowego — Umorzenie postępowania]	28
2018/C 190/50	Sprawa T-320/16: Postanowienie Sądu z dnia 9 kwietnia 2018 r. – Make up for ever / EUIPO – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku — Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku towarowego — Umorzenie postępowania]	28
2018/C 190/51	Sprawa T-813/16: Postanowienie Sądu z dnia 11 kwietnia 2018 r. – ABES / Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Dotacje przyznane przez władze portugalskie podmiotowi świadczącemu usługi socjalne na rzecz osób starszych — Wstępne postępowanie wyjaśniające — Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa — Skarga, w której zakwestionowano zasadność spornego środka — Brak istotnego wpływu na pozycję konkurencyjną — Niedopuszczalność)	29

2018/C 190/52	Sprawa T-386/17: Postanowienie Sądu z dnia 12 kwietnia 2018 r. – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik / EUIPO (Лидер) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Лидер — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Skarga prawnie oczywiście bezzasadna}	30
2018/C 190/53	Sprawa T-138/18: Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2018 r. – De Esteban Alonso / Komisja	30
2018/C 190/54	Sprawa T-161/18: Skarga wniesiona w dniu 5 marca 2018 r. – Braesch i in. / Komisja	31
2018/C 190/55	Sprawa T-178/18: Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2018 r. – Région de Bruxelles-Capitale / Komisja Europejska	32
2018/C 190/56	Sprawa T-190/18: Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2018 r. – Solwindet las Lomas / Komisja	33
2018/C 190/57	Sprawa T-197/18: Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2018 r. – JV Voscf i in. / Rada i in.	34
2018/C 190/58	Sprawa T-207/18: Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2018 r. – PlasticsEurope/ECHA	35
2018/C 190/59	Sprawa T-211/18: Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2018 r. – Vanda Pharmaceuticals / Komisja	35
2018/C 190/60	Sprawa T-218/18: Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2018 r. – Deutsche Lufthansa/Komisja	36
2018/C 190/61	Sprawa T-220/18: Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2018 r. – Torrefazione Caffè Michele Battista/ EUIPO – Battista Nino Caffè (Battistino)	37
2018/C 190/62	Sprawa T-221/18: Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2018 r. – Torrefazione Caffè Michele Battista/ EUIPO – Battista Nino Caffè (BATTISTINO)	38
2018/C 190/63	Sprawa T-223/18: Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2018 r. – Casa Regina Apostolorum della Pia Società delle Figlie di San Paolo / Komisja	38
2018/C 190/64	Sprawa T-227/18: Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2018 r. – Microsemi Europe i Microsemi/ Komisja	39
2018/C 190/65	Sprawa T-229/18: Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2018 r. – Biolatte / EUIPO (Biolatte)	41
2018/C 190/66	Sprawa T-235/18: Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2018 r. – Qualcomm/Komisja	41
2018/C 190/67	Sprawa T-320/17: Postanowienie Sądu z dnia 10 kwietnia 2018 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaïki Dynamiki / EFI	42

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2018/C 190/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 182 z 28.5.2018

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 166 z 14.5.2018

Dz.U. C 161 z 7.5.2018

Dz.U. C 152 z 30.4.2018

Dz.U. C 142 z 23.4.2018

Dz.U. C 134 z 16.4.2018

Dz.U. C 123 z 9.4.2018

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału ósma izba) z dnia 21 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 2 de Cádiz – Hiszpania) – Moisés Vadillo González / Alestis Aerospace SL

(Sprawa C-252/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 53 § 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie stanu faktycznego i prawnego sporu głównego oraz w przedmiocie względów uzasadniających konieczność uzyskania odpowiedzi na pytania prejudycjalne — Oczywista niedopuszczalność)

(2018/C 190/02)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 2 de Cádiz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Moisés Vadillo González

Strona pozwana: Alestis Aerospace SL

przy udziale: Ministerio Fiscal

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 2 de Cádiz (sąd pracy nr 2 w Kadyksie, Hiszpania) postanowieniem z dnia 8 maja 2017 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 7.8.2017.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 22 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 2 de Zaragoza – Hiszpania) – Pilar Centeno Meléndez / Universidad de Zaragoza

(Sprawa C-315/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienia ramowe UNICE, CEEP i ETUC w sprawie pracy na czas określony — Klauzula 4 — Zasada niedyskryminacji — System horyzontalnego rozwoju zawodowego — Przyznanie dodatku do wynagrodzenia — Przepis krajowy wykluczający pracowników na czas określony — Pojęcia „warunków pracy” i „powodów o charakterze obiektywnym”)

(2018/C 190/03)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 2 de Zaragoza

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pilar Centeno Meléndez

Strona pozwana: Universidad de Zaragoza

Sentencja

Wykładni klauzuli 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., które zostało załączone do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego UNICE, CEEP i ETUC w sprawie pracy na czas określony należy dokonywać w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które zastrzegają uczestnictwo w systemie horyzontalnego rozwoju zawodowego personelu administracyjnego i technicznego Uniwersytetu w Saragossie (Hiszpania), a w konsekwencji prawo do dodatkowego wynagrodzenia, które przysługuje w związku z udziałem w tym systemie dla urzędników i stałych pracowników, z pominięciem w szczególności osób zatrudnionych na czas określony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 14.8.2017.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 16 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven kasatsionen sad (Bułgaria) – Bułgaria) – PM / AH

(Sprawa C-604/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Jurysdykcja sądu państwa członkowskiego, aby rozpatrzyć powództwo dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej, w wypadku gdy dziecko nie zamieszkuje na terytorium tego państwa — Jurysdykcja w sprawach dotyczących zobowiązań alimentacyjnych — Rozporządzenie (WE) nr 4/2009]

(2018/C 190/04)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven kasatsionen sad (Bułgaria)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PM

Strona pozwana: AH

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego mający jurysdykcję, aby orzec, na mocy art. 3 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, w przedmiocie powództwa o rozwód między dwoma małżonkami mającymi obywatelstwo tego państwa członkowskiego nie ma jurysdykcji, aby orzec w przedmiocie prawa do pieczy i prawa do osobistej styczności z dzieckiem małżonków, gdy to dziecko, w chwili wniesienia sprawy do tego sądu, ma zwykle miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, a przesłanki wymagane dla przyznania jurysdykcji wspomnianemu sądowi na mocy art. 12 wspomnianego rozporządzenia nie są spełnione, mając ponadto na względzie fakt, że z okoliczności rozpatrywanej w postępowaniu głównym sprawy nie wynika również, że tę jurysdykcję można byłoby przyznać na podstawie art. 9, 10 lub 15 tego rozporządzenia. Ponadto nie są spełnione przesłanki określone w art. 3 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych umożliwiające temu sądowi wydanie orzeczenia w przedmiocie powództwa dotyczącego alimentów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 22.1.2018.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 20 września 2017 r. w sprawie T-350/13 Jordi Nogués / EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO), wniesione w dniu 21 listopada 2017 r. przez Grupo Osborne S.A.

(Sprawa C-651/17 P)

(2018/C 190/05)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Grupo Osborne S.A. (przedstawiciel: adwokat J.M. Iglesias Monravá)

Druga strona postępowania: Jordi Nogués S.L., Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2018 r. Trybunał (szósta izba) oddalił odwołanie i postanowił, że Grupo Osborne S. A. pokrywa własne koszty

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 20 września 2017 r. w sprawie T-386/15 Jordi Nogués / EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO), wniesione w dniu 21 listopada 2017 r. przez Grupo Osborne S.A.

(Sprawa C-652/17 P)

(2018/C 190/06)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Grupo Osborne S.A. (przedstawiciel: adwokat J.M. Iglesias Monravá)

Druga strona postępowania: Jordi Nogués S.L., Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2018 r. Trybunał (szósta izba) oddalił odwołanie i postanowił, że Grupa Osborne S. A. pokrywa własne koszty

**Odwołanie wniesione w dniu 24 listopada 2017 r. przez RF od postanowienia Sądu (Szósta izba)
dnia 13 września 2017 r. w sprawie T-880/16, RF / Komisja**

(Sprawa C-660/17 P)

(2018/C 190/07)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: RF (Przedstawiciel: K. Komar-Komarowski, radca prawny)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego orzeczenia i skierowanie sprawy do Sądu, celem ponownego rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia merytorycznego, podlegającego zaskarżeniu;
- ewentualnie – jeżeli Trybunał uzna, że istnieją przesłanki do wydania ostatecznego orzeczenia w sprawie – uchylenie zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienie w całości żądań przedstawionych w pierwszej instancji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Zarzut naruszenia art. 45 akapit 2 Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w związku z art. 53 Statutu poprzez jego błędną wykładnię. Sąd uznając pojęcie „siły wyższej” oraz pojęcie „nieprzewidywalnych okoliczności” za pojęcia tożsame znaczeniowo, naruszył zasadę racjonalności prawodawcy. Takie rozumienie obu pojęć jest sprzeczne również z celem art. 45 Statutu, którego regulacja ma zapewnić wyrównanie różnic wynikających z odległości (miejsca zamieszkania strony i siedziby Trybunału). W konsekwencji Sąd bezzasadnie nie uwzględnił nieprzewidywalnych okoliczności, uniemożliwiających wnoszącemu odwołanie doręczenie w terminie papierowej wersji (oryginału) skargi.
- 2) Zarzut naruszenia art. 126 Regulaminu postępowania przed Sądem z dnia 04.03.2015 r. poprzez błędne jego zastosowanie. Mimo braku przesłanek Sąd zastosował art. 126 Regulaminu, niezasadnie uznając skargę wnoszącego odwołanie za oczywiście niedopuszczalną. Naruszenie przez Sąd art. 126 Regulaminu było nieuchronną i oczywistą konsekwencją naruszenia art. 45 w związku z art. 53 Statutu.
- 3) Zarzut błędnego uznania, że wnoszący odwołanie nie wykazał zaistnienia nieprzewidywalnych okoliczności, o których mowa w art. 45 akapit 2 Statutu. Wnoszący odwołanie wykazał zaistnienie nieprzewidywalnych okoliczności. Na tę okoliczność przedstawił nie tylko więcej dowodów niż to konieczne, ale przedstawił wszystkie w ogóle dostępne dla niego dowody. W zakresie zapewnienia terminowego doręczenia przesyłki zawierającej skargę, wnoszący odwołanie dochował staranności, jakiej można od niego racjonalnie wymagać. Z chwilą nadania przesyłki wnoszący odwołanie utracił wpływ na proces jej doręczenia; od tego momentu okoliczności mające wpływ na termin doręczenia leżały całkowicie poza wnoszącym odwołanie.

- 4) Zarzut naruszenia art. 1, art. 6 ust. 1 i art. 14 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. poprzez utrudnianie przez Sąd dostępu do sądu oraz dyskryminację strony ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę. Przyjęcie przez Sąd jednolitego dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej terminu uwzględniającego odległość, skutkuje utrudnieniem dostępu do sądu stronom zamieszkałym lub mającym siedzibę w znacznej odległości od siedziby Sądu, w tym na prowincji swoich krajów, a w konsekwencji stanowi dyskryminację stron postępowania w zależności od miejsca zamieszkania.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 20 lutego 2018 r. – Logistik XXL GmbH / CMR Transport & Logistik**

(Sprawa C-135/18)

(2018/C 190/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Logistik XXL GmbH

Strona pozwana: CMR Transport & Logistik

Pytania prejudycjalne

1. Czy zarządzenie sądu pochodzenia, że wyrok jest natychmiast wykonalny wyłącznie w razie złożenia zabezpieczenia stanowi warunek w rozumieniu pkt 4.4 formularza w załączniku I rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾, w przypadku wyroku zasądzonego od pozwanego bez ograniczeń i bezwarunkowo świadczenie, od którego w państwie członkowskim pochodzenia został wniesiony środek odwoławczy lub w przypadku którego nie upłynął jeszcze termin do wniesienia takiego środka odwoławczego?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy ma to miejsce również wówczas, gdy w państwie członkowskim pochodzenia jest możliwe wykonanie środków zabezpieczających na podstawie natychmiast wykonalnego wyroku bez złożenia zabezpieczenia?
3. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:
 - a) Jak sąd pochodzenia powinien postąpić w odniesieniu do formularza w załączniku I rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, w przypadku orzeczenia dotyczącego zobowiązania podlegającego egzekucji, od którego został wniesiony środek odwoławczy w państwie członkowskim pochodzenia lub termin do wniesienia takiego środka odwoławczego jeszcze nie upłynął, jeżeli wykonanie orzeczenia w państwie członkowskim pochodzenia może nastąpić na podstawie sentencji wyroku lub na podstawie przepisu ustawowego dopiero po złożeniu zabezpieczenia?
 - b) Czy w tym przypadku sąd pochodzenia powinien wystawić zaświadczenie korzystając z formularza w załączniku I rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych bez podawania informacji przewidzianych w pkt 4.4.1. do 4.4.4.?
 - c) Czy w tym przypadku sąd pochodzenia jest uprawniony do wystawienia zaświadczenia korzystając z formularza w załączniku I rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych w taki sposób, że poda dodatkowe informacje o wymaganych zabezpieczeniach – np. w pkt 4.4.1. lub 4.4.3. formularza – i dołączy do formularza tekst przepisu ustawowego?

4. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

- a) Jak sąd pochodzenia powinien postąpić w odniesieniu do formularza w załączniku I rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, jeżeli na podstawie przepisu ustawowego wykonanie środków zabezpieczających w państwie członkowskim pochodzenia jest dopuszczalne dopiero po upływie określonego terminu?
- b) Czy w tym przypadku sąd pochodzenia jest uprawniony do wystawienia zaświadczenia korzystając z formularza w załączniku I rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych w taki sposób, że umieści – np. w pkt 4.4.1 lub 4.4.3 formularza – dodatkowe informacje dotyczące tego terminu i do formularza dołączy tekst przepisu ustawowego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Hiszpania) w dniu 27 lutego 2018 r. – Violeta Villar Láiz / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social

(Sprawa C-161/18)

(2018/C 190/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Violeta Villar Láiz

Druga strona postępowania: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Pytania prejudycjalne

- 1) Zgodnie z prawem hiszpańskim wysokość emerytury jest obliczana w ten sposób, że do podstawy wymiaru obliczonej na podstawie wynagrodzeń z ostatnich lat należy zastosować wartość procentową, której wielkość zależy od liczby lat składkowych w całym okresie aktywności zawodowej. Czy należy uznać, że przepis prawa krajowego, taki jak przepis zawarty w art. 247 lit. a) i art. 248 ust. 3 Ley General de la Seguridad Social (powszechnej ustawy o zabezpieczeniach społecznych), który zmniejsza liczbę lat, jakie mogą być uwzględnione przy stosowaniu tej wartości procentowej w przypadku okresów zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, jest sprzeczny z art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾? Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 79/7/EWG ustanawia wymóg, aby liczba lat składkowych uwzględnianych przy ustalaniu wartości procentowej mającej zastosowanie do obliczenia wysokości emerytury była określana w taki sam sposób dla pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy i pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy?
- 2) Czy należy rozumieć, że przepis prawa krajowego, taki jak ten rozpatrywany w niniejszej sprawie, jest również sprzeczny z art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w związku z czym sąd odsyłający jest zobowiązany zapewnić pełną skuteczność Karty i postanowić o niestosowaniu spornych przepisów prawa krajowego, bez konieczności żądania uprzedniego uchylecia tych przepisów w drodze ustawodawczej lub w jakimkolwiek innym trybie konstytucyjnym bądź też lub oczekiwania na to uchYLENIE?

⁽¹⁾ Dz.U. 1979, L 6, s. 24

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal
(Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 marca 2018 r. – Safeway Ltd / Andrew Richard Newton; Safeway
Pension Trustees Ltd**

(Sprawa C-171/18)

(2018/C 190/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Safeway Ltd

Druga strona postępowania: Andrew Richard Newton; Safeway Pension Trustees Ltd

Pytania prejudycjalne

Czy w przypadku gdy zasady programu emerytalnego przyznają prawo, zgodnie z prawem krajowym i w związku ze zmianą dokumentu powierniczego, do obniżenia z mocą wsteczną wartości nabytych uprawnień emerytalnych zarówno kobiet, jak i mężczyzn, za okres od dnia pisemnego zawiadomienia o zamierzonych zmianach w programie do dnia rzeczywistej zmiany dokumentu powierniczego, art. 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dawniej i w chwili wystąpienia okoliczności leżących u podstaw sporu, art. 119 traktatu rzymskiego) wymaga, aby nabyte uprawnienia emerytalne mężczyzn i kobiet były w tym okresie traktowane jako nienaruszalne w takim znaczeniu, że są one chronione przed obniżeniem z mocą wsteczną zgodnie z prawem krajowym?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal
(Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 marca 2018 r. – AMS Neve Ltd, Barnett Waddingham Trustees,
Mark Crabtree / Heritage Audio SL, Pedro Rodríguez Arribas**

(Sprawa C-172/18)

(2018/C 190/11)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AMS Neve Ltd, Barnett Waddingham Trustees, Mark Crabtree

Strona pozwana: Heritage Audio SL, Pedro Rodríguez Arribas

Pytania prejudycjalne

W sytuacji, gdy przedsiębiorstwo zostało zarejestrowane i ma siedzibę w państwie członkowskim A oraz podjęło działania na tym terytorium w celu reklamowania i oferowania do sprzedaży towarów oznaczonych znakiem identycznym z unijnym znakiem towarowym na stronie internetowej skierowanej do przedsiębiorców i konsumentów w państwie członkowskim B:

- i) czy sąd ds. znaków towarowych w państwie członkowskim B posiada jurysdykcję do rozpoznania skargi o naruszenie prawa do unijnego znaku towarowego wobec reklamowania i oferowania do sprzedaży towarów na tym terytorium?

- ii) jeśli nie, jakie inne kryteria powinien uwzględnić ten sąd ds. unijnych znaków towarowych ustając, czy posiada jurysdykcję do rozpoznania tej skargi?
- iii) w zakresie, w jakim odpowiedź na pytanie zawarte w pkt ii) wymaga od sądu ds. unijnych znaków towarowych ustalenia, czy przedsiębiorstwo podjęło aktywne działania w państwie członkowskim B, jakie kryteria należy uwzględnić przy ustalaniu, czy to przedsiębiorstwo podjęło takie aktywne działania?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia)
w dniu 16 marca 2018 r. – KN/ Minister for Justice and Equality**

(Sprawa C-191/18)

(2018/C 190/12)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek zaskarżenia: KN

Strona przeciwna: Minister for Justice and Equality

Pytania prejudycjalne

1) Mając na uwadze:

- a) złożenie przez Zjednoczone Królestwo notyfikacji na podstawie art. 50 TUE;
- b) niepewność co do kształtu umów, które zostaną zawarte między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem w celu uregulowania ich stosunków po wyjściu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej; oraz
- c) wynikającą z tego niepewność co do zakresu, w jakim KN będzie mógł w praktyce korzystać z praw wynikających z traktatów, karty lub odpowiednich przepisów niższej rangi, gdyby został przekazany Zjednoczonemu Królestwu i przebywał w zakładzie karnym po wyjściu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej;

czy prawo Unii wymaga, aby wykonujące nakaz państwo członkowskie odmówiło przekazania Zjednoczonemu Królestwu osoby, wobec której wydano europejski nakaz aresztowania, której przekazanie byłoby w innym przypadku wymagane zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego

i) w każdym wypadku?

ii) w niektórych wypadkach, uwzględniając szczególne okoliczności danej sprawy?

iii) w żadnym wypadku?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi wskazanej w pkt ii), jakie są kryteria lub przesłanki, które sąd wykonującego nakaz państwa członkowskiego musi ocenić w celu ustalenia, czy przekazanie jest zakazane?

- 3) Czy w kontekście pytania drugiego sąd wykonującego nakaz państwa członkowskiego ma obowiązek zawiesić postępowanie w sprawie wykonania europejskiego nakazu aresztowania w oczekiwaniu na większą jasność co do przepisów, które będą obowiązywać po wystąpieniu z Unii danego państwa członkowskiego, które wydało nakaz
- i) w każdym wypadku?
 - ii) w niektórych wypadkach, uwzględniając szczególne okoliczności danej sprawy?
 - iii) w żadnym wypadku?
- 4) W przypadku gdy na pytanie trzecie należy udzielić odpowiedzi wskazanej w pkt ii), jakie są kryteria lub przesłanki, które sąd wykonujący nakaz państwa członkowskiego musi ocenić w celu ustalenia, czy konieczne jest zawieszenie postępowania w sprawie wykonania europejskiego nakazu aresztowania?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 19 marca 2018 r. – Jadran Dodič / BANKA KOPER, ALTA INVEST

(Sprawa C-194/18)

(2018/C 190/13)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jadran Dodič

Strona pozwana: BANKA KOPER, ALTA INVEST

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że za prawne przejęcie przedsiębiorstwa lub części przedsiębiorstwa należy również uznać takie przejęcie, jakie miało miejsce w okolicznościach niniejszej sprawy, którego przedmiotem były instrumenty finansowe i inne aktywa klientów (w szczególności papiery wartościowe), rachunkowość związana z niematerialnymi, dłużnymi papierami wartościowymi klientów oraz inne usługi finansowe i usługi pomocnicze, a także archiwum, biorąc pod uwagę, że po zakończeniu działalności maklerskiej przez pierwszego pozwanego powierzenie świadczenia wspomnianych usług drugiemu pozwanemu ostatecznie zależało od decyzji zleceniodawców (klientów)?
- 2) Czy w ww. okolicznościach decydujące znaczenie ma liczba klientów, na rzecz których, po zakończeniu działalności maklerskiej przez pierwszego pozwanego, drugi pozwany obecnie świadczy takie usługi?
- 3) Czy okoliczność, że pierwszy pozwany nadal prowadzi swoją działalność ze zleceniodawcami jako spółka doradztwa finansowego działająca na zasadzie podległości i współpracuje z drugim pozwanym w ramach tej funkcji, w jakimś stopniu wpływa na stwierdzenie wystąpienia przejęcia przedsiębiorstwa lub zakładu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 19 marca 2018 r. – Raúl Vítor Soares de Sousa / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-196/18)

(2018/C 190/14)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD).

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raúl Vítor Soares de Sousa.

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira.

Pytania prejudycjalne

Czy prawo Unii Europejskiej, a w szczególności art. 110 TFUE, stoi na przeszkodzie uregulowaniu podatkowemu, takiemu jak art. 2 ust. 1 lit. a) i b) kodeksu IUC, który nakłada wyższe obciążenia podatkowe na pojazdy tej samej marki, tego samego modelu, z takim samym silnikiem i w tym samym wieku z tego względu, że pierwotnie zostały one zarejestrowane w innych państwach członkowskich?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja) w dniu 20 marca 2018 r. – CeDe Group AB/ KAN Sp. z o.o. w upadłości

(Sprawa C-198/18)

(2018/C 190/15)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: CeDe Group AB

Druga strona postępowania: KAN Sp. z o.o. w upadłości

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1346/2000⁽¹⁾ z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy dokonywać w ten sposób, że ma on zastosowanie do powództwa wszczętego przed sądem szwedzkim przez zarządcę polskiej spółki, wobec której toczy się postępowanie upadłościowe w Polsce, przeciwko szwedzkiej spółce o zapłatę za towary dostarczone na podstawie umowy, którą spółki te zawarły przed wszczęciem postępowania upadłościowego?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy ma znaczenie, że w trakcie postępowania przed sądem zarządca przelał sporną wierzytelność na spółkę, która wstępuje do postępowania w miejsce zarządcy?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy ma znaczenie okoliczność, że spółka, która stała się stroną postępowania sama stała się następnie niewypłacalna?
- 4) Jeżeli pozwany w sytuacji takiej jak opisana w pytaniu pierwszym twierdzi, że podnoszona wobec niego przez zarządcę wierzytelność powinna zostać potrącona z jego własnej wierzytelności, która wynika z tej samej umowy, to czy ta sytuacja potrącenia jest objęta zakresem art. 4 ust. 2 lit. d)?

- 5) Czy wykładni art. 4 ust. 2 lit. d) w związku z art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000 należy dokonywać w ten sposób, że art. 6 ust. 1 ma zastosowanie tylko wtedy, gdy prawo państwa wszczęcia postępowania nie dopuszcza dokonania potrącenia, czy też art. 6 ust. 1 może mieć zastosowanie również do innych sytuacji, na przykład, gdy istnieje tylko pewna różnica między przepisami prawnymi danych państw w odniesieniu do prawa do potrącenia lub gdy nie istnieją żadne różnice, ale mimo to w państwie wszczęcia postępowania odmawia się dokonania potrącenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. 2000, L 160, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Austrii

(Sprawa C-209/18)

(2018/C 190/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun i H. Tserepa-Lacombe, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Austrii poprzez utrzymanie w mocy wymogów dotyczących siedziby spółek rzeczników patentowych na podstawie § 29a pkt 7 w związku z § 2 ust. 1(c) Patentanwaltsgesetz (ustawy o zawodzie rzecznika patentowego, zwanej dalej „PatAnwG”) oraz spółek architektów i inżynierów budownictwa na podstawie § 25 ust. 1 ZiviltechnikerGesetz (ustawy o zawodzie architekta i inżyniera budownictwa, zwanej dalej „ZTG”), formy prawnej i udziału w kapitale zakładowym spółek architektów i inżynierów budownictwa na podstawie § 26 ust. 1 i § 28 ust. 1 ZTG, spółek rzeczników patentowych na podstawie § 29a pkt 1, 2 i 11 PatAnwG oraz spółek weterynarzy na podstawie § 15a ust. 1 Tierärztegesetz (ustawy o zawodzie weterynarza, zwanej dalej „TÄG”), a także utrzymanie ograniczeń w zakresie działalności interdyscyplinarnej w odniesieniu do spółek architektów i inżynierów budownictwa na podstawie § 21 ust. 1 ZTG i rzeczników patentowych na podstawie § 29a Z 6 PatAnwG, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 1, art. 15 ust. 2 lit. b) i c), art. 15 ust. 3 i art. 25 dyrektywy usługowej ⁽¹⁾ oraz art. 49 i 56 TFUE.
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi następujące argumenty:

Austriackie prawo wciąż podporządkowuje kwestię siedziby spółek architektów i inżynierów budownictwa oraz rzeczników patentowych wymogom sprzecznym z art. 14 ust. 1 lit. b) dyrektywy usługowej. Rozpatrywane przepisy wprowadzają dyskryminację bezpośrednią ze względu na statutową siedzibę spółki oraz dyskryminację pośrednią ze względu na przynależność państwową wspólników.

Wymogi dotyczące formy prawnej oraz udziału w kapitale zakładowym spółek architektów i inżynierów budownictwa, rzeczników patentowych oraz weterynarzy stanowią przeszkodę zarówno dla usługodawców austriackich, jak i dla utworzenia nowych usługodawców pochodzących z innych państw członkowskich, ponieważ ograniczają możliwość stworzenia przez tych ostatnich oddziałów w Austrii, chyba że dostosują swoją strukturę organizacyjną do owych wymogów.

Przepisy austriackie, które zobowiązują wskazane wyspecjalizowane spółki do ograniczenia swojej działalności w zakresie, odpowiednio, doradztwa patentowego lub usług architektonicznych i budowlanych, są sprzeczne z art. 25 dyrektywy usługowej, ponieważ ograniczają tworzenie w Austrii oddziałów wyspecjalizowanych spółek interdyscyplinarnych pochodzących z innych państw członkowskich, podobnie jak głównych siedzib austriackich spółek wyspecjalizowanych. Takie działanie stoi na przeszkodzie rozwinięciu nowych innowacyjnych modeli handlowych, umożliwiających przedsiębiorstwom oferowanie większej gamy usług.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2006, L 376, s. 36).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu
(Republika Czeska) w dniu 26 marca 2018 r – Libuše Králová / Primera Air Scandinavia**

(Sprawa C-215/18)

(2018/C 190/17)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Obvodní soud pro Prahu

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Libuše Králová

Strona pozwana: Primera Air Scandinavia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy między powódką a pozwaną istniał stosunek umowny w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 ⁽¹⁾ w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, mimo że powódka i pozwana nie zawarły umowy, a lot stanowił element zorganizowanej usługi turystycznej, świadczonej na podstawie umowy, zawartej między powódką a osobą trzecią (biurem podróży)?
- 2) Czy ten stosunek prawny należy kwalifikować jako konsumencki w rozumieniu sekcji 4 art. 15–17 rozporządzenia nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych?
- 3) Czy pozwana posiada legitymację bierną w postępowaniu w przedmiocie zaspokojenia roszczeń, wynikających z rozporządzenia nr 261/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu
27 marca 2018 r. – Minister for Justice and Equality / LM**

(Sprawa C-216/18)

(2018/C 190/18)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona składająca wniosek: Minister for Justice and Equality

Osoba ścigana: LM

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy – niezależnie od wniosków sformułowanych przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku w sprawie Aranyosi i Căldăraru – w przypadku gdy sąd krajowy stwierdzi, że istnieją przekonujące dowody, iż panujące w wydającym nakaz państwie członkowskim warunki naruszają podstawowe prawo do rzetelnego procesu sądowego, ponieważ sam wymiar sprawiedliwości w wydającym nakaz państwie członkowskim nie jest już oparty na zasadzie praworządności, konieczne jest, aby wykonujący nakaz organ sądowy dokonał dodatkowych ustaleń, w sposób konkretny i dokładny, czy zainteresowana osoba narażona jest na ryzyko nierzetelnego procesu sądowego, skoro proces będzie się toczyć w ramach systemu, który przestał opierać się na zasadzie praworządności?
- 2) Czy jeśli kryteria, na których należy się oprzeć, wymagają przeprowadzenia konkretnej analizy, czy zainteresowana osoba narażona jest na realne ryzyko naruszenia prawa do sądu i czy jeśli sąd krajowy doszedł do wniosku, że doszło do systemowego naruszenia zasady praworządności, sąd krajowy jako wykonujący nakaz organ sądowy ma obowiązek zwrócić się do wydającego nakaz organu sądowego o przedstawienie dodatkowych niezbędnych informacji, dzięki którym mógłby odrzucić podejrzenie ryzyka nierzetelnego procesu sądowego, a jeśli tak – jakiego rodzaju gwarancje dotyczące rzetelnego procesu sądowego należałoby w tym względzie przedstawić?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 29 marca 2018 r. – GRDF SA / Eni Gas & Power France SA, Direct énergie, Commission de régulation de l'énergie, Procureur général près la Cour d'appel de Paris

(Sprawa C-236/18)

(2018/C 190/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GRDF SA

Strona pozwana: Eni Gas & Power France SA, Direct énergie, Commission de régulation de l'énergie, Procureur général près la Cour d'appel de Paris

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/73/WE⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 41 ust. 11, należy interpretować w ten sposób, że ustanawia ona wymóg, aby organ regulacyjny, rozstrzygając spór, miał kompetencję do wydania decyzji w odniesieniu do całego okresu, którego dotyczy ten spór, niezależnie od daty jego materializacji między stronami, w szczególności wyciągając konsekwencje z niezgodności umowy z przepisami dyrektywy w drodze decyzji, której skutki obejmują cały okres umowny?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 211, s. 94).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Liège (Belgia) w dniu 3 kwietnia 2018 r. – Pauline Stiernon, Marion Goraguer, Muriel Buccarello, Clémentine Vasseur, Manon Piroton, Anissa Quotb / Belgia, SPF Santé publique (federalna służba publiczna – zdrowie publiczne), Francuska Wspólnota Belgii

(Sprawa C-237/18)

(2018/C 190/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pauline Stiernon, Marion Goraguer, Muriel Buccarello, Clémentine Vasseur, Manon Piroton, Anissa Quotb

Strona pozwana: Belgia, SPF Santé publique (federalna służba publiczna – zdrowie publiczne), Francuska Wspólnota Belgii

Pytania prejudycjalne

Czy w zakresie, w jakim dekret królewski z dnia 2 lipca 2009 r. ustanawiający wykaz zawodów paramedycznych nie uwzględnia psychomotoryki jako zawodu paramedycznego, podczas gdy w Belgii został ustanowiony dyplom licencyjny z psychomotoryki, a w ten sposób ogranicza prawo do swobodnego przepływu osób, prawo do wolności wyboru zawodu i prawo do podejmowania pracy, [omawiany dekret królewski] narusza art. 20, 21 i 45 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 15 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 1 lutego 2018 r. w sprawie T-423/14, Larko/Komisja, wniesione w dniu 4 kwietnia 2018 r. przez Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE

(Sprawa C-244/18 P)

(2018/C 190/21)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (przedstawiciele: adwokaci I. Dryllerakis, I. Soufleros, E. Triantafyllou, G. Psaroudakis, E. Rantos i N. Korogiannakis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uwzględnienie odwołania.
- Przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd z zastrzeżeniem, że rozstrzygnięcie o kosztach zapadnie w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi następujące cztery zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE z powodu stwierdzenia, że środek nr 3 przysporzył wnoszącej odwołanie korzyści, w związku z błędnym zastosowaniem zasady inwestora prywatnego.

2. **Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i art. 296 ust. 2 TFUE z powodu stwierdzenia, że środki nr 2 i 4 przysporzyły wnoszącej odwołanie korzyści.** W odniesieniu do środka nr 2 (gwarancji z 2008 r.): błędna wykładnia kryterium czasowego pojęcia przedsiębiorstwa przeżywającego trudności. Błędna wykładnia kryterium wynagrodzenia z tytułu gwarancji. W odniesieniu do środka nr 4 (gwarancji z 2010 r.): a) brak uzasadnienia w odniesieniu do przyznania gwarancji jako zwyczajowej praktyki; b) brak uzasadnienia w odniesieniu do nieodwracalnej szkody, jaką miała ponieść wnosząca odwołanie; c) brak uzasadnienia i naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE oraz zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do warunków gwarancji i wysokości opłaty; d) brak uzasadnienia w odniesieniu do szczególnej pozycji National Bank of Greece SA (ETE) jako prywatnego akcjonariusza.
3. **Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i art. 296 ust. 2 TFUE z powodu stwierdzenia, że środek nr 6 jest niezgodny ze wspólnym rynkiem,** a) jeśli chodzi o podporządkowanie ramom czasowym z 2011 r.; b) jeśli chodzi o podporządkowanie wytycznym na rzecz wspomaganie i restrukturyzacji.
4. **Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 TFUE, art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾ i art. 296 ust. 2 TFUE w odniesieniu do liczbowego wyrażenia pomocy, którą należy odzyskać z tytułu środków nr 2, 4 i 6,** w związku ze stwierdzeniami poczynionymi w zaskarżonym wyroku w odniesieniu do szczególnego charakteru pomocy w postaci gwarancji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. 1999, L 83, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 1 lutego 2018 r. w sprawie T-506/15,
Republika Grecka/Komisja Europejska, wniesione w dniu 6 kwietnia 2018 r. przez Republikę Grecką**

(Sprawa C-252/18 P)

(2018/C 190/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, A. Vasilopoulou i E. Chroni)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uwzględnienie odwołania, uchylene zaskarżonego wyroku Sądu z dnia 1 lutego 2018 r. w sprawie T-506/15, jak opisano szczegółowo w odwołaniu, uwzględnienie skargi wniesionej przez Republikę Grecką w dniu 29 sierpnia 2015 r. zgodnie z odwołaniem, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2015/1119/UE z dnia 22 czerwca 2015 r. w części, w której instytucja ta nałożyła na nią a) korekty finansowe: jednorazową i ryczałtową w wysokości 313 483 531,71 EUR za lata składania wniosków 2009, 2010 i 2011 w zakresie bezpośredniej pomocy obszarowej oraz b) ryczałtową korektę finansową w wysokości 2 % w odniesieniu do wzajemnej zgodności za rok składania wniosków 2011,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi pięć zarzutów:

- A. W odniesieniu do części, w której w zaskarżonym wyroku zbadano podniesione w skardze zarzuty pierwszy i drugi, dotyczące korekty w wysokości 25 % pomocy obszarowej (pkt 48-140 zaskarżonego wyroku):

Pierwszy zarzut odwołania odnosi się do błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r., jeśli chodzi o definicję użytków zielonych, do błędnego zastosowania art. 296 TFUE oraz do niewystarczającego i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Drugi zarzut odwołania odnosi się do błędnej wykładni i błędnego zastosowania wytycznych (dokumentu VI/5530/1997) i dotyczy istnienia przesłanek zastosowania korekty finansowej w wysokości 25 %, do błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 296 TFUE i art. 43, 44 i 137 rozporządzenia nr 73/2009, do niewystarczającego i sprzecznego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, do naruszenia zasady równości broni i przeinaczenia sprawozdania podsumowującego.

- B. W odniesieniu do części, w której w zaskarżonym wyroku zbadano podniesiony w skardze zarzut trzeci, dotyczący nałożenia korekty finansowej w wysokości 5 % z powodu niedociągnięć w systemie identyfikacji działek rolnych (LPIS) (pkt 141-162 zaskarżonego wyroku):

Zarzut trzeci odwołania odnosi się do naruszenia zasady legalności, zasady dobrej administracji, prawa do obrony jednostki, do naruszenia zasady proporcjonalności, do błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 296 TFUE oraz do niewystarczającego uzasadnienia.

- C. W odniesieniu do części, w której w zaskarżonym wyroku zbadano podniesiony w skardze zarzut czwarty, dotyczący nałożenia korekty finansowej w wysokości 2 % (pkt 163-183 zaskarżonego wyroku):

Czwarty zarzut odwołania odnosi się do błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1122/2009 i art. 27 rozporządzenia nr 796/2004, do niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego wyroku oraz do przeinaczenia treści skargi.

- D. W odniesieniu do części, w której w zaskarżonym wyroku zbadano podniesiony w skardze zarzut piąty, dotyczący systemu wzajemnej zgodności (pkt 184-268 zaskarżonego wyroku):

Piąty zarzut odwołania odnosi się do błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 11 rozporządzenia nr 885/2006 i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005, a także do niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 23 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Die Länderbahn GmbH DLB / DB Station & Service AG

(Sprawa C-344/16) ⁽¹⁾

(2018/C 190/23)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 428 z 21.11.2016.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 16 lutego 2018 r. – Rada Unii Europejskiej/ PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Komisja Europejska, European Biodiesel Board (EBB)

(Sprawa C-603/16 P) ⁽¹⁾

(2018/C 190/24)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 31.1.2017.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 16 lutego 2018 r. – Rada Unii Europejskiej / PT Pelita Agung Agrindustri, Komisja Europejska, European Biodiesel Board (EBB)

(Sprawa C-604/16 P) ⁽¹⁾

(2018/C 190/25)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 30.1.2017

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 16 lutego 2018 r. – Rada Unii Europejskiej / PT Ciliandra Perkasa, Komisja Europejska, European Biodiesel Board (EBB)

(Sprawa C-605/16 P) ⁽¹⁾

(2018/C 190/26)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 30.1.2017.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 16 lutego 2018 r. – Rada Unii Europejskiej / PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Komisja Europejska, European Biodiesel Board (EBB)

(Sprawa C-606/16 P) ⁽¹⁾

(2018/C 190/27)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 30.1.2017

Postanowienie prezesa czwartej izby z dnia 23 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Synthon BV / Astellas Pharma Inc.

(Sprawa C-644/16) ⁽¹⁾

(2018/C 190/28)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 20.3.2017.

**Postanowienie prezesa dziewiątej izby Trybunału z dnia 2 lutego 2018 r. Komisja Europejska /
Republika Portugalska**

(Sprawa C-170/17) ⁽¹⁾

(2018/C 190/29)

Język postępowania: portugalski

Prezes dziewiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 22.5.2017.

**Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 7 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie
orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Heinrich
Denker / Gemeinde Thedinghausen, przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim
Bundesverwaltungsgericht**

(Sprawa C-206/17) ⁽¹⁾

(2018/C 190/30)

Język postępowania: niemiecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 31.7.2017.

**Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen – Niemcy) – Stadtwerke
Delmenhorst GmbH / Manfred Bleckwehl**

(Sprawa C-309/17) ⁽¹⁾

(2018/C 190/31)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 25.9.2017.

**Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 23 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – Wykonanie europejskiego nakazu
aresztowania wydanego przeciwko Arkadiuszowi Piotrowi Lipińskiemu**

(Sprawa C-376/17) ⁽¹⁾

(2018/C 190/32)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 28.8.2017.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 8 lutego 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Portugalska

(Sprawa C-383/17) ⁽¹⁾

(2018/C 190/33)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 277 z 21.8.2017.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 7 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Hamburg – Niemcy) – British American Tobacco (Germany) GmbH / Freie und Hansestadt Hamburg

(Sprawa C-439/17) ⁽¹⁾

(2018/C 190/34)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Polska) – Passenger Rights sp. z o.o. / Deutsche Lufthansa AG

(Sprawa C-490/17) ⁽¹⁾

(2018/C 190/35)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 23.10.2017.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 15 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover – Niemcy) – Anja Oehlke, Wolfgang Oehlke / TUIfly GmbH

(Sprawa C-533/17) ⁽¹⁾

(2018/C 190/36)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 424 z 11.12.2017.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 28 lutego 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Słowacka

(Sprawa C-605/17) ⁽¹⁾

(2018/C 190/37)

Język postępowania: słowacki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2018.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 28 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg – Austria) – Germanwings GmbH / Emina Pedić

(Sprawa C-636/17) ⁽¹⁾

(2018/C 190/38)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 19.2.2018.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 1 marca 2018 r. – Confédération européenne des associations d’horlogers-réparateurs (CEAHR) / Komisja Europejska, LVMH Moët Hennessy-Louis Vuitton SA, Rolex, SA, The Swatch Group SA

(Sprawa C-3/18) ⁽¹⁾

(2018/C 190/39)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 19.3.2018.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 16 kwietnia 2018 r. – Polski Koncern Naftowy Orlen / EUIPO (Kształt stacji benzynowej)

(Sprawy od T-339/15 do T-343/15) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie trójwymiarowych unijnych znaków towarowych — Kształt stacji benzynowej — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter odróżniający — Artykuł 65 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 72 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Akty całkowicie uwzględniające żądania skarżącego — Decyzja izby odwoławczej o przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania — Charakter wiążący uzasadnienia decyzji o przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania — Dopuszczalność — Obowiązek uzasadnienia}

(2018/C 190/40)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Polski Koncern Naftowy Orlen SA (Płock, Polska) (przedstawiciele: M. Siciarek, adwokat, oraz J. Rasiewicz i M. Kaczmarska, radcy prawni)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Folliard Monguiral i E. Śliwińska, pełnomocnicy)

Przedmiot

Pięć skarg na decyzje Piątej Izby Odwoławczej z dnia 2 kwietnia 2015 r. (sprawy R 2245/2014-5, R 2247/2014-5, R 2248/2014-5, R 2249/2014-5 i R 2250/2014-5) dotyczące rejestracji oznaczeń trójwymiarowych tworzonych przez kształt stacji benzynowej w charakterze unijnych znaków towarowych.

Sentencja

- 1) Sprawy od T-339/15 do T-343/15 zostają połączone do celów wydania wyroku.
- 2) Skargi zostają odrzucone jako niedopuszczalne w odniesieniu do towarów i usług, które nie stanowią zwykłego asortymentu stacji benzynowych (paliwa lotnicze, koks naftowy, ksyleny i hurtowa sprzedaż paliw).
- 3) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 2 kwietnia 2015 r. (sprawy R 2245/2014-5, R 2247/2014-5, R 2248/2014-5, R 2249/2014-5 i R 2250/2014-5) w odniesieniu do oznaczanych zgłoszonymi znakami towarowymi towarów i usług innych niż te, które nie stanowią zwykłego asortymentu stacji benzynowych (paliwa lotnicze, koks naftowy, ksyleny i hurtowa sprzedaż paliw).
- 4) EUIPO pokrywa własne koszty oraz cztery piąte kosztów Polskiego Koncernu Naftowego Orlen SA, natomiast ten ostatni pokrywa jedną piątą własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2015.

Wyrok Sądu z dnia 19 kwietnia 2018 r. – Asia Leader International (Cambodia) / Komisja(Sprawa T-462/15) ⁽¹⁾

{Dumping — Przywóz rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin — Rozszerzenie na ten przywóz ostatecznego cła antydumpingowego wprowadzonego na przywóz rowerów pochodzących z Chin — Rozporządzenie (UE) 2015/776 — Obejście — Przeładunek — Artykuł 13 ust. 1 i 2 oraz art. 18 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 [obecnie art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1036]}

(2018/C 190/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Asia Leader International (Cambodia) Co. Ltd (Tai Seng SEZ, Kambodża) (przedstawiciele: A. Bochon, adwokat, oraz R. MacLean, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.F. Brakeland, M. França i A. Demeneix, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożone na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/776 z dnia 18 maja 2015 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe, wprowadzone rozporządzeniem Rady (UE) nr 502/2013 wobec przywozu rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kambodży, Pakistanu i Filipin (Dz.U. 2015, L 122, s. 4), w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Asia Leader International (Cambodia) Co. Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 28.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 23 kwietnia 2018 r. – Shanxi Taigang Stainless Steel / Komisja(Sprawa T-675/15) ⁽¹⁾

{Dumping — Przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chin i Tajwanu — Ostateczne cło antydumpingowe — Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1429 — Artykuł 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 [obecnie art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia 2016/1036] — Wartość normalna — Wybór odpowiedniego państwa trzeciego — Dostosowania — Artykuł 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia nr 1225/2009 [obecnie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia 2016/1036] — Obliczanie marginesu dumpingu — Dostosowania — Artykuł 3 ust. 2, 6 i 7 rozporządzenia nr 1225/2009 [obecnie art. 3 ust. 2, 6 i 7 rozporządzenia 2016/1036] — Szkoda — Związek przyczynowy}

(2018/C 190/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (Taiyuan, Chiny) (przedstawiciele: N. Niejahr, avocat, i F. Carlin, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.F. Brakeland i A. Demeneix, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: J. Killick, G. Forwood, barristers, i C. Van Haute, avocat)

Przedmiot

Wniesione, na podstawie art. 263 TFUE, żądanie stwierdzenia nieważności części rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1429 z dnia 26 sierpnia 2015 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. 2015 L 224, s. 10).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd pokrywa oprócz własnych kosztów koszty poniesione przez Komisję Europejską oraz Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 20 kwietnia 2018 r. – holyGhost / EUIPO – CBM (holyGhost)

(Sprawa T-439/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego holyGhost — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy HOLY — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2018/C 190/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: holyGhost GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Wiedemann i D. Engbrink)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: początkowo A. Schiffko, następnie D. Walicka, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: CBM Creative Brands Marken GmbH (Zurych, Szwajcaria)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 maja 2016 r. (sprawa R 2867/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między CBM a holyGhost.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) HolyGhost GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 350 z 26.9.2016.

Wyrok Sądu z dnia 17 kwietnia 2018 r. – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret / EUIPO – Zaharieva (BOBO cornet)

(Sprawa T-648/16) ⁽¹⁾

Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego BOBO cornet — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy OZMO cornet — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001]

(2018/C 190/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Şehitkamil Gaziantep, Turcja) (przedstawiciel: adwokat T. Tsenova)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Elka Zaharieva (Płowdiw, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat A. Kostov)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 lipca 2016 r. (sprawa R 906/2015-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret a E. Zaharievą.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 31.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 20 kwietnia 2018 r. – Mitrakos/EUIPO – Belasco Baquedano (YAMAS)

(Sprawa T-15/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego YAMAS — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy LLAMA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2018/C 190/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dimitrios Mitrakos (Palaio Faliro, Grecja) (przedstawiciel: adwokat D. Bakopanou)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Kusturovic i J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO był również, interwenient przed Sądem: Juan Ignacio Belasco Baquedano (Viana, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat P. Merino Baylos)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 października 2016 r. (sprawa R 532/2016-2) dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu między J. I. Belaskiem Baquedanem i D. Mitrakosem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Dimitrios Mitrakos zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 27.2.2017.

Wyrok Sądu z dnia 19 kwietnia 2018 r. – Rintisch / EUIPO – Compagnie laitière européenne (PROTICURD)

(Sprawa T-25/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Słowny znak towarowy PROTICURD — Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe PROTI i PROTIPLUS — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy Proti Power — Względna podstawa odmowy rejestracji — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 94 rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Rzeczywiste używanie wcześniejszych znaków towarowych — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2017/1001) — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001] — Brak podobieństwa towarów — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd}

(2018/C 190/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bernhard Rintisch (Bottrop, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Dreyer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Compagnie laitière européenne SA (Condé-sur-Vire, Francja)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 listopada 2016 r. (sprawa R 247/2016-4) dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy B. Rintischem a Compagnie laitière européenne.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Bernhard Rintisch zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 27.2.2017.

Wyrok Sądu z dnia 13 kwietnia 2018 r. – Alba Aguilera i in./ESDZ(Sprawa T-119/17) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Personel tymczasowy — Personel kontraktowy — Wynagrodzenie — Personel ESDZ pełniący służbę w państwie trzecim — Artykuł 10 załącznika X do regulaminu pracowniczego — Coroczna ocena dodatku ze względu na warunki życia — Decyzja w sprawie obniżenia dodatku ze względu na warunki życia w Etiopii z 30 do 25 % — Nieprzyjęcie ogólnych przepisów wykonawczych do art. 10 załącznika X do regulaminu pracowniczego — Odpowiedzialność — Krzywda)

(2018/C 190/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ruben Alba Aguilera (Addis-Abeba, Etiopia) oraz 28 innych urzędników i pracowników ESDZ, których nazwiska zostały wymienione w załączniku do wyroku (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (przedstawiciele: S. Marquardt i R. Spac, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów M. Troncosa Ferrera, F.M. Hislairé'a i S. Moyę Izquierda)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji ESDZ z dnia 19 kwietnia 2016 r. w sprawie obniżenia z dniem 1 stycznia 2016 r. dodatku ze względu na warunki życia, wypłacanego personelowi Unii Europejskiej zatrudnionemu w Etiopii oraz o uzyskanie zadośćuczynienia za krzywdę, której mieli jakoby doznać skarżący.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z dnia 19 kwietnia 2016 r. w sprawie obniżenia z dniem 1 stycznia 2016 r. dodatku ze względu na warunki życia, wypłacanego personelowi Unii Europejskiej zatrudnionemu w Etiopii z 30 do 25 % kwoty referencyjnej.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) ESDZ zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 24.4.2017.

Wyrok Sądu z dnia 17 kwietnia 2018 r. – Bielawski/ EUIPO (HOUSE OF CARS)(Sprawa T-364/17) ⁽¹⁾

Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego HOUSE OF CARS — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Uzasadnione oczekiwania — Pewność prawa

(2018/C 190/48)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Marcin Bielawski (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: adwokat M. Kondrat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 marca 2017 r. (sprawa R 2047/2016-5) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego HOUSE OF CARS jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Marcin Bielawski zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 31.7.2017.

Postanowienie Sądu z dnia 9 kwietnia 2018 r. – Make up for ever / EUIPO – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL)

(Sprawa T-185/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku — Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku towarowego — Umorzenie postępowania]

(2018/C 190/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Make up for ever (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Caron)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: S. Bonne i D. Hanf, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: L'Oréal SA (Paryż) (przedstawiciel: adwokat S. Micallef)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 lutego 2016 r. (sprawa R 3222/2014–5) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy L'Oréal a Make up for ever.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Make up for ever i L'Oréal SA pokrywają własne koszty oraz po połowie koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 4.7.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 9 kwietnia 2018 r. – Make up for ever / EUIPO – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER)

(Sprawa T-320/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku — Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku towarowego — Umorzenie postępowania]

(2018/C 190/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Make up for ever (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Caron)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: S. Bonne i D. Hanf, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: L'Oréal SA (Paryż) (przedstawiciel: adwokat S. Micallef)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 marca 2016 r. (sprawa R 985/2015–5) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy L'Oréal a Make up for ever.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) *Make up for ever* i L'Oréal SA pokrywają własne koszty oraz po połowie koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 z 16.8.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 11 kwietnia 2018 r. – ABES / Komisja

(Sprawa T-813/16) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Dotacje przyznane przez władze portugalskie podmiotowi świadczącemu usługi socjalne na rzecz osób starszych — Wstępne postępowanie wyjaśniające — Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa — Skarga, w której zakwestionowano zasadność spornego środka — Brak istotnego wpływu na pozycję konkurencyjną — Niedopuszczalność)

(2018/C 190/51)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Abes – companhia de assistência, bem-estar e serviços para seniores, Lda (São Pedro de Tomar, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat N. Mimoso Ruiz)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. França i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo i M. J. Castanheira Neves, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2016) 5054 final z dnia 9 sierpnia 2016 r. dotyczącej pomocy państwa SA.38920 (2014/NN), w której to decyzji w wyniku wstępnego postępowania wyjaśniającego uznano, że subwencja przyznana Santa Casa de Misericórdia de Tomar nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) *Abes – companhia de assistência, bem-estar e serviços para seniores, Lda* zostaje, poza własnymi kosztami, obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Portugalska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 30.1.2017.

**Postanowienie Sądu z dnia 12 kwietnia 2018 r – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik / EUIPO
(Лидер)**

(Sprawa T-386/17) ⁽¹⁾

**{Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Лидер —
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1
lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] —
Skarga prawnie oczywiście bezzasadna}**

(2018/C 190/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Lingenfeller)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 kwietnia 2017 r. (sprawa R 2066/2016-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego Лидер jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 7.8.2017.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2018 r. – De Esteban Alonso / Komisja

(Sprawa T-138/18)

(2018/C 190/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Huglo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie OLAF-owi pełnego i kompletnego przedstawienia notatki z dnia 19 marca 2003 r. przedłożonej w sprawie Franchet i Byk/Komisja (T-48/05) przed Sądem Unii Europejskiej;
- zasądzenie od Komisji Europejskiej wypłacenia kwoty 1 102 291,68 EUR (milionu stu dwóch tysięcy dwustu dziewięćdziesięciu jeden euro i sześćdziesięciu ośmiu centymów) tytułem naprawienia poniesionej szkody, z zastrzeżeniem możliwości dostosowania, składającej się z następujących elementów:
 - tytułem krzywdy doznanej z racji nieuzyskania wiedzy na temat okoliczności uzasadniających prowadzenie wobec niego śledztwa, kwoty 60 000 EUR;

- tytułem szkody poniesionej z racji bezprawnego, nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego działania Komisji Europejskiej, prowadzącej postępowanie bez materialnych podstaw ani dowodów:
 - kwoty 39 293,38 EUR tytułem szkody majątkowej z racji kosztów wynajęcia adwokatów;
 - kwoty 872,74 EUR tytułem szkody majątkowej z racji kosztów przejazdów;
 - kwoty 500 000 EUR tytułem krzywdy z racji niezaprzeczalnego naruszenia reputacji i dobrego imienia;
 - kwoty 500 000 EUR tytułem naprawienia doznanej szkody fizycznej i krzywdy polegającej na pogorszeniu jego stanu zdrowia;
 - kwoty 2 125,56 EUR tytułem naprawienia szkody majątkowej z racji kosztów badania i leczenia.
- Zasądzenie od Komisji Europejskiej kwoty 3 000 EUR tytułem kosztów niepodlegających zwrotowi oraz obciążenie całością kosztów postępowania, z zastrzeżeniem możliwości dostosowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący niezgodnego z prawem działania Komisji Europejskiej i dopuszczenia się przez nią poważnego zamierzonego niezgodnego z prawem działania, polegającego na tym, że nie postępowła ona, po pierwsze, zgodnie z zasadą dobrej administracji, po drugie, z obowiązkiem staranności, a po trzecie, z zasadami prawa do obrony, poprzez naruszenie art. 41 i 48 Karty praw podstawowych.

Skarga wniesiona w dniu 5 marca 2018 r. – Braesch i in. / Komisja

(Sprawa T-161/18)

(2018/C 190/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Anthony Braesch (Luksemburg, Luksemburg), Trinity Investments DAC (Dublin, Irlandia), Bybrook Capital Master Fund LP (Wielki Kajman, Kajmany), Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP (Wielki Kajman, Kajmany), Bybrook Capital Badminton Fund LP (Wielki Kajman, Kajmany) (przedstawiciele: M. Siragusa, A. Champsaur, G. Faella, i L. Prosperetti, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (2017) 4690 final z dnia 4 lipca 2017 r. ⁽¹⁾ w sprawie SA. 47677 (2017/N);
- alternatywnie, stwierdzenie nieważności wspomnianej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona instrumentów FRESH ⁽²⁾;
- nakazanie Komisji zapłaty kosztów prawnych i innych kosztów poniesionych w niniejszej sprawie;
- podjęcie innych środków, jakie Sąd uzna za stosowane, w tym środków organizacji postępowania na podstawie art. 89 § 3 lub środków dochodzenia na podstawie art. 91 § 1 lit. b) regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący sprzecznego z prawem zatwierdzenia przez Komisję środka podziału ciężarów w ramach zapobiegawczego dokapitalizowania z naruszeniem art. 18 i 21 rozporządzenia (EU) nr 806/2014 (brak uzasadnienia) ⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący sprzecznego z prawem wymagania przez Komisję unieważnienia umów FRESH (oczywiste naruszenie prawa poprzez wyjście od komunikatu bankowego ⁽⁴⁾ naruszenie zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania, brak uzasadnienia).
3. Zarzut trzeci dotyczący traktowania przez zaskarżoną decyzję w dyskryminujący sposób posiadaczy FRESH [naruszenie prawa do równego traktowania, chronionego na podstawie art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) i art. 14 protokołu 12 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „EKPC”), oczywisty błąd w ustaleniach, brak uzasadnienia].
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez zaskarżoną decyzję prawa własności posiadaczy FRESH (naruszenie praw własności chronionych na podstawie art. 17 karty i art. 1 protokołu 1 do EKPC, brak uzasadnienia).
5. Zarzut piąty dotyczący braku wszczęcia przez Komisję formalnego dochodzenia niezależnie od tego, że istniały poważne wątpliwości co do zgodności środków z prawem UE (naruszenie art. 108 ust. 2 i 3 TFUE, naruszenia art. 4 ust. 3 i ust. 4 rozporządzenia Rady 2015/1589 ⁽⁵⁾), oczywisty błąd w ustaleniach, brak uzasadnienia).

⁽¹⁾ Dz.U. 2018, C 40, s. 7.

⁽²⁾ Floating Rate Equity linked Subordinated Hybrid (podporządkowane hybrydowe obligacje o zmiennej stopie oprocentowania, rodzaj obligacji).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz. U. 2014, L 225, s. 1).

⁽⁴⁾ Komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („komunikat bankowy”) (Dz. u. 2013, C 216, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2018 r. – Région de Bruxelles-Capitale / Komisja Europejska

(Sprawa T-178/18)

(2018/C 190/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Région de Bruxelles-Capitale (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Bailleux i B. Magarinos Rey)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia [wykonawczego Komisji (UE) 2017/2324 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej glifosat, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. 2017 L 333, s. 10)], z zachowaniem jego skutków do czasu jego zastąpienia w rozsądnym terminie, najpóźniej do dnia 16 grudnia 2021 r.;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia zasad wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska. Zarzut ten składa się z dwóch części.
 - Część pierwsza zarzutu dotyczy naruszenia obowiązku zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia i środowiska na etapie naukowej oceny ryzyka, ponieważ zaskarżone rozporządzenie jest oparte na naukowej ocenie ryzyka dla zdrowia i środowiska, które nie spełnia wymogów wynikających z zasady ostrożności. Zdaniem strony skarżącej braki występują na poziomie identyfikacji, selekcji i ważenia, sposobu traktowania i interpretacji dostępnych danych naukowych i badań.
 - Część druga zarzutu dotyczy naruszenia obowiązku zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia i środowiska na etapie politycznej oceny zarządzania ryzykiem, ponieważ zaskarżone rozporządzenie nie zawiera politycznej oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem zgodnych z zasadą ostrożności. Strona skarżąca uważa, po pierwsze, że odnowienie zatwierdzenia nastąpiło w sytuacji istotnych braków i wątpliwości w zakresie oceny ryzyka, a po drugie, że temu odnowieniu nie towarzyszą właściwe środki łagodzące lub ograniczające ryzyko w szerokim znaczeniu.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia i zasady dobrej administracji, ponieważ zdaniem strony skarżącej zaskarżone rozporządzenie jest wewnętrznie sprzeczne. Strona skarżąca uważa, że preambuła i artykuły wspomnianego rozporządzenia sugerują, iż glifosat nie ma szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi lub zwierząt ani niedopuszczalnego wpływu na środowisko, natomiast konkretne przepisy zawarte w załączniku I do tego rozporządzenia są oparte na istnieniu takiego wpływu. Taka wewnętrzna sprzeczność naraża społeczeństwo na wątpliwości co do tego, czy glifosat stanowi ryzyko dla zdrowia i środowiska, czy też nie stanowi takiego ryzyka.

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2018 r. – Solwindet las Lomas / Komisja

(Sprawa T-190/18)

(2018/C 190/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Solwindet las Lomas, SL (Girona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat L. Sandberg-Mørch)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 10 listopada 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.40348 (2015/NN) – Hiszpania –Wsparcie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, kogeneracji i odpadów ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję jej obowiązku wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego. Strona skarżąca twierdzi, że istnieją dowody na istnienie poważnych trudności odnoszących się do długości i okoliczności formalnego postępowania wyjaśniającego.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa przez Komisję i popełnienia przez nią oczywistego błędu w ocenie płatności otrzymanych przez istniejące instalacje w ramach poprzedniego programu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję jej obowiązku przedstawienia uzasadnienia odnośnie do rzekomego istnienia pomocy w związku z płatnościami otrzymanymi przez istniejące instalacje w ramach poprzedniego programu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2017 C 442, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2018 r. – JV Voscf i in. / Rada i in.

(Sprawa T-197/18)

(2018/C 190/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JV Voscf LTD (Limassol, Cypr) i 9 innych podmiotów (przedstawiciele: P. Tridimas, Barrister, adwokaci K. Kakoulli, P. Panayides i C. Pericleous)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej; Komisja Europejska; Europejski Bank Centralny; Eurogrupa; Unia Europejska

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanych na rzecz skarżących kwot wskazanych w wykazie załączonym do skargi, powiększonych o odsetki za okres od dnia 26 marca 2013 r. do dnia wydania wyroku przez Sąd;
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Tytułem żądania ewentualnego:

- stwierdzenie, że Unia Europejska oraz pozwane instytucje ponoszą odpowiedzialność pozaumowną;
- określenie procedury naprawienia rzeczywistej szkody poniesionej przez skarżących; oraz
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W opinii skarżących instrumenty bail-in przyjęte przez Republikę Cypryjską zostały wprowadzone wyłącznie celem wykonania środków przyjętych przez pozwanych i zostały również zatwierdzone przez pozwane instytucje. Skarżący są zdania, że mechanizm bail-in stanowi poważne naruszenie i na poparcie swojej skargi podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa własności chronionego na mocy art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1 protokołu nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
 3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.
 4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia zasady niedyskryminacji.
-

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2018 r. – PlasticsEurope/ECHA**(Sprawa T-207/18)**

(2018/C 190/58)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: PlasticsEurope (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: R. Cana, E. Mullier i F. Mattioli, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności pod względem formalnym i materialnym;
- stwierdzenie nieważności spornej decyzji;
- obciążenie ECHA kosztami postępowania i
- podjęcie wszystkich innych środków wymaganych przez wymiar sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy oczywistego błędu pozwanej, jakiego dopuściła się przy dokonywaniu oceny informacji, które – jeśli zostały prawidłowo ocenione – nie mogły stanowić wsparcia dla jej wniosku, a także faktu, że nie uwzględniła ona wszystkich odpowiednich informacji dotyczące trwających badań. Pozwana popełniła również oczywisty błąd w ocenie, w zakresie w jakim nie wykazała, że: a) zostało udowodniono naukowo, że substancja ta może wywoływać poważne skutki z powodu jej właściwości zaburzających gospodarkę hormonalną dla środowiska oraz (b) takie dowody wzbudzają poziom obaw równoważny z poziomem obaw odnoszącym do substancji wymienionych w art. 57 lit. a) -e) rozporządzenia REACH.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 59 i 57 lit. f) rozporządzenia REACH, ponieważ w spornej decyzji określono BPA jako substancję stanowiącą bardzo duże zagrożenie (SVHC) na podstawie kryteriów, o których mowa w art. 57 lit. f), ponieważ art. 57 lit. f) obejmuje wyłącznie substancje, które nie zostały jeszcze zidentyfikowane na mocy art. 57 lit. a) -e).
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 2 ust. 8 lit. b) rozporządzenia REACH, ponieważ pośrednicy są wyłączenie z obowiązywania tytułu VII jako całości, a zatem nie są objęci zakresem art. 57 i 59 oraz zakresem upoważnienia.
4. Zarzut czwarty oparty jest na naruszeniu zasady proporcjonalności, ponieważ włączenie BPA do wykazu substancji kandydackich, gdy nie chodzi o podmiot pośredniczący, przekracza granice tego, co jest właściwe i konieczne dla wyznaczonego celu i nie stanowi środka najmniej restrykcyjnego, do którego mogłaby się odwołać Europejska Agencja Chemikaliów.

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2018 r. – Vanda Pharmaceuticals / Komisja**(Sprawa T-211/18)**

(2018/C 190/59)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Vanda Pharmaceuticals Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci M. Meulenbelt, B. Natens, A.S. Melin i C. Muttin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2018) 252 final z dnia 15.1.2018 r. w sprawie odmowy, na mocy rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu produktu leczniczego stosowanego u ludzi „Fanaptum – iloperidon”, wraz z wnioskami naukowymi i uzasadnieniem odmowy z dnia 9 listopada 2017 r. oraz sprawozdaniem oceniającym Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi z dnia 9 listopada 2017 r.;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności tylko ww. decyzji wykonawczej Komisji C(2018) 252 final;
- obciążenie Komisji Europejskiej poniesionymi przez skarżącą kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, iż ocena ryzyka potencjalnego arytmogennego charakteru iloperidone opiera się na braku uzasadnienia (a w każdym razie jest oczywiście błędna) oraz narusza zasadę równego traktowania.
2. Zarzut drugi, iż ocena środków minimalizacji ryzyka zaproponowanych dla iloperidone opiera się na braku uzasadnienia (a w każdym razie jest oczywiście błędna) oraz narusza art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej i zasadę równego traktowania.
3. Zarzut trzeci, iż ocena konsekwencji opóźnionego wystąpienia skutków iloperidone jest oparta na braku uzasadnienia i narusza art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 4 Traktatu o UE.
4. Zarzut czwarty, iż wymóg wskazania populacji, w której iloperidone odniósłby lepszy skutek niż inne produkty, narusza art. 5 ust. 1 1, art. 5 ust. 2 i art. 5 ust. 3 Traktatu o UE, art. 12 i 81 ust. 2 rozporządzenia 726/2004 ⁽¹⁾ oraz zasadę równego traktowania.
5. Zarzut piąty, iż ogólna ocena ryzyka i korzyści iloperidone jest oparta na braku uzasadnienia (a w każdym razie jest oczywiście błędna).

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004 L 136, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2018 r. – Deutsche Lufthansa/Komisja

(Sprawa T-218/18)

(2018/C 190/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Lufthansa AG (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt A. Martin-Ehlers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 31 lipca 2017 r. w sprawie SA.47969, C(2017)5289 – Flughafen Hahn;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- Uchybienia proceduralne, ponieważ pozwana zawarła „porozumienie” z Republiką Federalną Niemiec odnośnie do wyceny pomocy państwa dla Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH (zwanej dalej „FFHG”) i Ryanair;
- Nieuwzględnienie istotnych elementów stanu faktycznego, mimo że były one dobrze znane pozwanej w momencie wydania zaskarżonej decyzji;
- Częściowo nieprawidłowe przedstawienie stanu faktycznego;
- Nieuwzględnienie innej pomocy przyznanej FFHG, która w rezultacie zostanie przekazana Ryanair jako głównego użytkownika apertu lotniczego

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2018 r. – Torrefazione Caffè Michele Battista/EUIPO – Battista Nino Caffè (Battistino)

(Sprawa T-220/18)

(2018/C 190/61)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Torrefazione Caffè Michele Battista Srl (Triggiano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci V. Franchini, F. Paesan i R. Bia)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Battista Nino Caffè Srl (Triggiano, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny Battistino – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 071 387

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 stycznia 2018 r. w sprawie R 400/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i w konsekwencji oddalenie wniosku o unieważnienie spornego znaku towarowego;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania kosztami niniejszego postępowania oraz poprzednich postępowań przed Wydziałem Unieważnień EUIPO oraz Piątą Izbą Odwoławczą EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie 64 ust. 2, art. 60 ust. 1 lit. a) oraz art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2018 r. – Torrefazione Caffè Michele Battista/EUIPO – Battista Nino Caffè (BATTISTINO)

(Sprawa T-221/18)

(2018/C 190/62)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Torrefazione Caffè Michele Battista Srl (Triggiano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci V. Franchini, F. Paesan i R. Bia)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Battista Nino Caffè Srl (Triggiano, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego BATTISTINO – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 070 313

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 stycznia 2018 r. w sprawie R 402/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i w konsekwencji oddalenie wniosku o unieważnienie spornego znaku towarowego;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania kosztami niniejszego postępowania oraz poprzednich postępowań przed Wydziałem Unieważnień EUIPO oraz Piątą Izbą Odwoławczą EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie 64 ust. 2, art. 60 ust. 1 lit. a) oraz art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2018 r. – Casa Regina Apostolorum della Pia Società delle Figlie di San Paolo / Komisja

(Sprawa T-223/18)

(2018/C 190/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Casa Regina Apostolorum della Pia Società delle Figlie di San Paolo (Albano Laziale, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Rosi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania wstępnego, stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji z tego względu, że została ona sporządzona w języku angielskim, a nie w języku włoskim.

- uwzględnienie niniejszej skargi i w związku z tym stwierdzenie nieważności decyzji Komisji ze względu na to, że nie zawiera uzasadnienia, a w każdym razie nie jest oparta na jednoznacznych przesłankach wynikających z dochodzenia.
- uznanie stosowania do włoskiego systemu opieki zdrowotnej systemu świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym (UOIG), a w związku z tym zasad ustanowionych w wyroku Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r., Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415) w świetle art. 106 i 107 TFUE w dziedzinie pomocy państwa. W konsekwencji, skarżąca wnosi do Sądu o sprawdzenie działań regionu Lacjum w odniesieniu do wynagrodzenia placówek publicznych, które powinny opierać się na zasadach określonych w ww. przepisach. Wynagrodzenie publicznych zakładów opieki zdrowotnej powinno zatem zostać ograniczone do rekompensaty kosztów zgodnie z kryteriami określonymi w wyroku Altmark, zastosowanymi do tzw. średniego przedsiębiorstwa, a nadmierne dofinansowanie powinno zostać uznane za nadmierną rekompensatę.
- zobowiązanie regionu Lazio do wypłacenia skarżącej wynagrodzenia zgodnie z zasadą średniego przedsiębiorstwa, a zatem uwzględniając w szczególności zwiększenie kosztów pracy, co się tyczy wszystkich pracowników skarżącej zatrudnionych od 2005 do 2006 r. i ustalenie, że ten parametr będzie miał zastosowanie w przyszłości.
- przyznanie skarżącej wszystkich konsekwencji prawnych w szczególności poprzez obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji C(2017) 7973 final z dnia 4 grudnia 2017 r. o oddaleniu zażalenia złożonego przez skarżącą, będącą włoskim szpitalem kościelnym, dotyczącego domniemanej rekompensaty kosztów szpitali publicznych w regionie Lacjum. Komisja uznała w zaskarżonej decyzji, że środki, których dotyczy zarzut, nie stanowią pomocy państwa.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący użycia języka angielskiego do sporządzenia autentycznej wersji językowej ostatecznej decyzji.
2. Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnienia. Komisja całkowicie pominęła niektóre istotne aspekty pytania i nie odparła niektórych zastrzeżeń podniesionych przez skarżącą, wykazanych w załączonej do akt dokumentacji. Komisja jest zobowiązana odpowiedzieć na wszystkie pytania skarżącej zgodnie z zasadami przejrzystości i dobrej wiary.
3. Zarzut trzeci w ramach którego skarżąca kwestionuje twierdzenie, że we włoskim porządku prawnym system opieki zdrowotnej charakteryzuje się powszechnością opieki zdrowotnej, to znaczy, że wszystkie świadczenia zdrowotne są świadczone przez krajową służbę zdrowia. Ponadto skarżąca zarzuca Komisji, że nie wykazała ona, iż państwo włoskie finansuje i w związku z tym pokrywa wszystkie świadczenia zdrowotne własnych obywateli, które to twierdzenie jest całkowicie niezgodne ze stanem faktycznym. Skarżąca podnosi, że powszechność nie jest pojęciem abstrakcyjnym, ale powinna być konkretna, możliwa do sprawdzenia, dostrzegalna i nie może zostać przyjęte, że istnieje tylko dlatego, że tak twierdzi rząd włoski.

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2018 r. – Microsemi Europe i Microsemi/Komisja

(Sprawa T-227/18)

(2018/C 190/64)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Microsemi Europe Ltd (Reading, Zjednoczone Królestwo) i Microsemi Corp. (Aliso Viejo, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: D. Aulfes i J. Lenz, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 23 stycznia 2018 r. (dotyczącej sprawy AT.40529 – TSMC), opartej na art. 18 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1/2003;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwanaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie istotnych wymogów proceduralnych ze względu na fakt, że adresat decyzji nie został wskazany w sposób wystarczająco jasny i możliwy do określenia.
2. Zarzut drugi: brak właściwości w zakresie, w jakim skarżąca w pkt 2 powinna być uznana za adresata zaskarżonej decyzji.

Skarżące podnoszą, że Komisja nie jest właściwa do wydawania aktów mających skutki prawne wykraczające poza terytorium Unii Europejskiej i że nie może nakładać obowiązków na spółki z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki w celu dostarczenia informacji.

3. Zarzut trzeci: naruszenie traktatów i norm prawnych mających zastosowanie w celu wykonania traktatów, ponieważ skarżącą w pkt 2 należało uznać za adresata zaskarżonej decyzji.

W odniesieniu do tego zarzutu wskazano, że Komisja nie może nakładać obowiązków na przedsiębiorstwa mające siedzibę w Stanach Zjednoczonych w zakresie udzielania informacji i że nie może podawać nieprawdziwych informacji dotyczących możliwości nałożenia grzywien.

4. Zarzut czwarty: naruszenie traktatów i norm prawnych mających zastosowanie w wykonywaniu traktatów.

Ponadto skarżące twierdzą, że zgodnie z motywem 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja nie może żądać informacji dotyczących wszystkich przedsiębiorstw w grupie przedsiębiorstw na poziomie światowym, lecz jedynie informacji, które dotyczą rynku europejskiego.

5. Zarzut piąty: naruszenie traktatów i norm prawnych mających zastosowanie w wykonywaniu traktatów.

Skarżące twierdzą również, że ma miejsce naruszenie zasady proporcjonalności, w wypadu gdy żądanie udzielenia informacji obejmuje informacje dotyczące rynków poza Unią Europejską.

6. Zarzut szósty: naruszenie traktatów i norm prawnych mające zastosowanie przy wykonywaniu traktatów, ponieważ skarżącą w pkt 1 należało uznać za adresata zaskarżonej decyzji.

W drodze tego zarzutu skarżące twierdzą, że okoliczność żądania od spółki zależnej w Unii Europejskiej dostarczenia informacji o spółce dominującej w Stanach Zjednoczonych Ameryki i innych powiązanych przedsiębiorstwach w Europie jest sprzeczne z zasadą proporcjonalności.

7. Zarzut siódmy: nadużycie władzy.

Skarżące twierdzą, że okoliczność żądania informacji na temat przedsiębiorstw powiązanych w Unii Europejskiej stanowi nadużycie władzy, ponieważ przedsiębiorstwa te mogą być bezpośrednio zobowiązane do udzielenia informacji.

8. Zarzut ósmy: naruszenie istotnych wymogów proceduralnych z powodu niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

9. Zarzut dziewiąty: naruszenie istotnych wymogów proceduralnych z powodu niewystarczającego wskazania celu żądania udzielenia informacji.

10. Zarzut dziesiąty: naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, ponieważ pytania zadane w zaskarżonej decyzji są niedopuszczalne.

11. Zarzut jedenasty: naruszenie traktatów i norm prawnych mających zastosowanie przy wykonywaniu traktatów z uwagi na fakt, że pytania postawione poprzez zaskarżoną decyzję są nieokreślone.
12. Zarzut dwunasty: naruszenie traktatów i naruszenie norm prawnych mających zastosowanie przy wykonywaniu traktatów.

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2018 r. – Biolatte / EUIPO (Biolatte)

(Sprawa T-229/18)

(2018/C 190/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Biolatte Oy (Turku, Finlandia) (przedstawiciel: adwokat J. Ikonen)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Biolatte” – zgłoszenie nr 15 759 319

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie R 351/2017-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- nakazanie rejestracji słownego znaku towarowego zgodnie z wnioskiem złożonym Biolatte Oy w dniu 17 sierpnia 2016 r. (zmienionym w dniu 28 października 2016 r.)

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2018 r. – Qualcomm/Komisja

(Sprawa T-235/18)

(2018/C 190/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Qualcomm, Inc. (San Diego, Kalifornia, USA) (przedstawiciele: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, M. Davilla i M. English, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uchylenie nałożonej w niej grzywny lub, tytułem ewentualnym, znaczne zmniejszenie jej kwoty;
- zarządzenie wskazanych w skardze środków organizacji postępowania lub środków dowodowych oraz

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że przyjmując zaskarżoną decyzję Komisja dopuściła się oczywistych uchybień proceduralnych.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że przyjmując zaskarżoną decyzję Komisja dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, nie uzasadniła jej i przeinaczyła materiał dowodowy nie uwzględniając przedstawionego przez spółkę Qualcomm na swą obronę dowodu dotyczącego efektywności.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że przyjmując zaskarżoną decyzję Komisja dopuściła się oczywistych naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie uznając, że kwestionowane porozumienia są w stanie wywierać ewentualne skutki antykonkurencyjne.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że przyjmując zaskarżoną decyzję Komisja dopuściła się oczywistych błędów w ocenie w zakresie dotyczącym określenia właściwego rynku produktowego i stwierdzenia zajmowania pozycji dominującej.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że przyjmując zaskarżoną decyzję Komisja dopuściła się oczywistych naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie oraz nie uzasadniła jej w zakresie dotyczącym okresu trwania zarzucanego naruszenia.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że przyjmując zaskarżoną decyzję Komisja dopuściła się oczywistych błędów w ocenie przy stosowaniu wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien oraz naruszyła zasadę proporcjonalności.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że przyjmując zaskarżoną decyzję Komisja dopuściła się oczywistych błędów w ocenie uznając się za podmiot właściwy do wydania rozstrzygnięcia w sprawie oraz stwierdzając wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Postanowienie Sądu z dnia 10 kwietnia 2018 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaïki Dynamiki / EFI

(Sprawa T-320/17) ⁽¹⁾

(2018/C 190/67)

Język postępowania: angielski

Prezes dziewiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 7.8.2017.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL